N°. 604.

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . f 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . « 5.50.

ZATURDAG 5 MEI.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon, Beursteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet. Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . f 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . « 0.15.
Behalve d 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel regt daaronder begrepen.

De heer B. E. C. BELMONTE uit Suriname (naar wij meenen, student te Leiden) heeft den treurigen moed gehad, om «voor het eerst» met zijne denkbeelden in het openbaar te voorschijn tredende, als hartstogtelijke verdediger zich bekend te maken van de slavernij, van dien vloek van Nederland, van dien smet, die onze vlag tot een bloedvlag verlaagt.

Hij heeft een werk in het licht gegeven, dat gerigt is *èn* tegen de emancipatie zelve *èn* tegen het beroemde werk van Dr. W. R. VAN HOËVELL: «*Slaven en Vrijen*».

Een gevoel van schaamte en smart bekroop ons bij het lezen van dat sinistre werk, bestemd om de wraak des Hemels uit den mond van veertigduizend natuurgenooten in te roepen; want wij achtten het *onmogelijk*, dat een *Nederlander* in staat ware — hoe ook zijn *geheim* gevoelen ware — in 't openbaar den handschoen toe te werpen aan de menschelijkheid, aan de waarheid en de goddelijke regtvaardigheid!

Het is waar: de schrijver stelt zelf, aan het einde van zijn werk, een ontwerp van wettelijke bepalingen voor, ten einde tot eene emancipatie der slaven te geraken; maar hij die, zoo als de heer BELMONTE, een toestand der slaven benijdenswaardig noemt, die herhaaldelijk verklaart: «Er *is* geen slavernij», *kan* geene emancipatie verlangen, geen opheffing van iets, dat hij zegt *niet* te bestaan; en heeft hij door zijn ontwerp alleen, en ondanks zich zelven, eene concessie gedaan aan de algemeene opinie, zoo veel krachtiger dan zijne eigene overtuiging.

Ziet, hoe benijdenswaardig, volgens den heer BELMONTE, het lot der slaven is van Suriname:

Maar, iedere veroordeeling ten trots, waag ik het, hier openlijk te belijden: de toestand der Neger-bevolking in de Westindien, *is* geene slavernij, omdat zij dit niet is; die toestand is geen gruwel, die tot God en menschen om wraak roept.

Die toestand is eene redelijk-zedelijke vrijheid van menschen, die alleen door arbeid kunnen beschaafd worden; een' arbeid, waartoe redelijk-zedelijke dwangmiddelen (wetten) hen moeten nopen, èn in hun eigen belang èn in dat der plaats van hunne inwoning; — *een' toestand dien het overgroote deel dier bevolking niet wenscht te verwisselen, met hetgeen de philantropie dezer eeuw haar* ALS HET WARE OPDRINGT; — een toestand, die, wanneer men ze waarlijk kent, en onbevooroordeeld beschouwt, *beter, oneindig beter is, dan hetgeen de beschaafde Europesche maatschappijen, den menschenvriend, in zoo verschillende opzigten ter beschouwing aanbieden*; — een toestand die VRIJHEID is, *wanneer men die wel begrijpt, — die niets met slavernij gemeen heeft, dan den naam*, en die alleen in *het maatschappelijk en* ZEDELIJK *welzijn, dier bevolking te verzekeren.*

De toestand der veertigduizend gemartelden in Suriname is «eene *vrijheid*, wanneer men die wél begrijpt,» is alleen in staat, om «het *maatschappelijk* en ZEDELIJK welzijn der bevolking te verzekeren!!»

Is het een ongelukkige van zinnen beroofde monomaan, of is het een CALIGULA, die zulke stellingen durft handhaven?

Schaamte en smart — dat zoo iets door een Nederlander *geschreven*, in Nederland *gedrukt* kon worden — bekruipen ons inderdaad.

De schrijver meent, dat door Dr. v. HOËVELL een «onverdiende smaad» geworpen is op den Nederlandschen naam, omdat door hem de slavernij in Suriname sterker is gebrandmerkt dan het lijfeigenschap der Russen, den slavenhandel in Turkije. Hij keurt het af, dat de heer VAN HOËVELL dien toestand in Rusland en Turkije op eene gelijke lijn heeft gesteld «met den «toestand van menschen, *die onder het gezag van «Nederlandsche wetten leven*, welke hen — philantropen «mogen ook anders denken — eene *betrekkelijke vrij«heid* verzekeren, voor welke alléén zij vatbaar, en «door welke zij alleen *vrij* kunnen zijn.» Volgens den heer BELMONTE leven de slaven in Suriname in het Eden op aarde, en is hun lot oneindig beter dan dat van den vrijen man in Europa.

De ironie is afschuwelijk!

Neen! — Nederland weert den smaad van zich af, aldus ten onregte op haar geworpen. — Zij doemt hare onderdanen in W. Indië, niet tot een' toestand, rampzaliger, dan dien van het redelooze vee; — en schaamt het volk zich niet, in Nederland, zich de zaak der Godsdienst, waar die bedreigd wordt, met alle vuur aan te trekken, en daarvoor te ijveren, — *het keert ook gerust alle beschuldiging*, dat het door zijn gezag, *menschen* ter stoffelijke en zedelijke vernedering doemt. — Er klimmen *geene angstkreten*; er *is* geen gegil der wanhoop tot den troon des Barmhartigen, — er *is* geene foltering door beulshanden, in een deel onzer bezittingen; — maar daar heerscht een' toestand, dien men niet kent, en waardoor alleen men tegen *haar* (?) te velde trekt; — een' toestand, *waarop menschelijke onvolmaaktheid, wel is waar, haar zegel heeft gedrukt, maar die de individu's*, die zij betreft, in waarheid, wanneer zij gemoedelijk begrijpen wat hen in de plaats daarvoor, door de ijveraars der vrijverklaring, wordt aangeboden, NIET WILLEN VERLATEN; — een' toestand, die niets kent van het brutale geweld, waartegen in Europa, het moge dan zijn onder meer gepolijste vormen, de weêrlooze lijdzaamheid, vergeefs naar bescherming uitziet; — een' toestand, die alleen daarom zoo is geschilderd, om het vernieuwd bewijs te leveren, hoe ligt de taak is, de zaken van hare zwartste zijde voor te stellen, wanneer het om het voorstaan van geliefkoosde en door den drom der menigte *opgehemelde begrippen* te doen is.

Er *is* geen willekeur;

de slaven worden *niet* geslagen, *niet* gefolterd, *niet* verkocht, *niet* vermoord;

hun toestand gaat *alléen* mank aan de gewone «menschelijke onvolmaaktheid»;

zij zelven willen *niet* veranderen van lot;

zij leven geruster, veiliger, gelukkiger dan *wij* onder het *brutale geweld* der Europesche wetten;

afschaffing der slavernij is slechts een door den drom der menigte *opgehemeld begrip!!*

Het hart krimpt zamen bij het vernemen van dergelijken lofzang op wat het Christendom vervloekt, waarvan de menschelijkheid walgt, waarop de beschaving met diepe verachting nederziet.

Hoe verdedigt de heer BELMONTE deze, schier Godlasterlijke stellingen?

Wij zullen dit nader onderzoeken.

Nederland mag zich geluk wenschen. Het heeft een *nieuwen Staatsman* uit zijn midden zien opstaan.

De hoogleeraar J. B., die aan het vaandel van de anti-revolutionnaire *Nederlander* voor de helft is ontrouw geworden, die in het geheele land niet ééne stem vindt om zijne finantiële en oeconomische droomerijen te ondersteunen, wiens zonderlinge roem daarin bestaat, dat *hij* in *de Nieuwsbode* schrijft: de hoogleeraar J. B. heeft zich zelven — welligt *honoris causa* — tot *diplomaat* gepromoveerd!

In veertig regels druks beslist de heer J. B. (zie *Nieuwsbode* no. 1608) het netelige *derde punt* van de Weener-conferentiën, en in een paar woorden demonstreert hij, hoe SAINT-MARC-GIRARDIN liever de knoopen van zijn rok moest tellen dan zich, door te spreken van *volkenregt* en *politiek*, te bemoeijen met zaken, waarvan hij niets afweet.

Het is met nationale zelfvoldoening, dat wij de sublimiteit bewonderen van de wijze, waarop die onnoozele bloed van een GIRARDIN op zijne plaats gezet is door den hoogleeraar J. B. van Leiden!

Naar wij vernemen, moet het artikel van den heer J. B. reeds in het Fransch vertaald zijn, om in het *Journal de Pétersbourg* opgenomen te worden; en zou men tot de overtuiging zijn geraakt, dat, indien ooit de heer VAN HALL mogt goedvinden «heen te gaan» (1), niemand *beter* in staat zou zijn, om, bijvb., diplomatieke nota's met kardinalen te wisselen, dan de heer J. B.

Over veertien dagen zal *de Nieuwsbode* dan ook niet verzuimen den heer J. B. te promoveren tot «*grijzen* Staatsman». De een heeft er evenveel regt op als de ander.

(1) *Nederlanderachtigheid.*

Waar het beginselen geldt, komt geene transactie te pas. *De 's Gravenhaagsche Nieuwsbode* heeft geene beginselen, maar laat zich bloot door luim leiden in hetgeen hij wil of niet wil. Dat is nog erger dan die heillooze transactiegeest.

Wij vinden daarvan een nieuw bewijs in het artikel over het «*plaatselijk belastingstelsel*».

Zijn de regels, die de Gemeentewet gaf in het belang der gemeenten, dan moet men er met ernst op aandringen, dat onverwijld en met naauwgezetheid die regels worden toegepast, en dan mag een ministeriëel blad zich niet onthouden, om een woord van ernstige teregtwijzing te doen hooren voor die Gemeenteraden, welke de herziening van het belastingstelsel hunner gemeenten zoo zeer hebben vertraagd en daardoor het belang der gemeente hebben miskend; want dan is onwil of achteloosheid de oorzaak der onmogelijkheid, om aan het voorschrift der Gemeentewet te voldoen.

Zijn die regels evenwel *niet* overeen te brengen met de belangen der gemeenten, dan lag het juist in de rigting van dit Ministerie en was het in overeenstemming met zijn programma, indien, kort nadat het was opgetreden, eene meer doeltreffende wijziging ware voorgesteld. Maar nu dat *niet* geschied is en, integendeel, door dit Ministerie *officiëel*, uitdrukkelijk en bepaald is aangedrongen, dat de gemeente-besturen onverwijld zouden overgaan tot de herziening van het plaatselijk belastingstelsel, voor zoo ver zulks niet reeds geschied was, eischt de eerbied voor de wet, dat geene verlenging worde gegeven aan den termijn, dien de Gemeentewet voor de herziening heeft gesteld; want zoo het Ministerie er toe kwam, om bij een wetsontwerp voor te dragen, dat art. 291 der Gemeentewet voor korteren of langeren tijd in werking bleef, zou de betoonde onwil en achteloosheid werkelijk gehuldigd worden.

Gelukkig, en dat strekt zeker tot eer van de meeste gemeentebesturen en tot regtvaardiging van het nut der bij de Gemeentewet gestelde regels, *de Nieuwsbode* kan niet meer dan een paar voorbeelden van dien onwil of van die achteloosheid aanhalen; want wij gelooven niet, dat het besluit van den Gemeenteraad van Haarlem op gelijke lijn mag worden gesteld met de handelingen van de Gemeenteraden te Amsterdam en te 's Gravenhage. De eerste toch heeft met de daad getoond, dat de herziening *mogelijk* was en gevoelde zich met allen grond genoopt tot een uitstel, om af te wachten het lot der regerings-voorstellen tot afschaffing van den accijns op het gemaal; welk lot evenzeer van invloed moet zijn op de belastingstelsels van die gemeenten, bij wie de herziening reeds tot stand kwam, zoodra beslist is, dat wat *nu* als opcenten genoten wordt, in het vervolg als eigen middel moet worden geheven, eene omstandigheid, waarin welligt reeds dadelijk bij de wet zal worden voorzien. Dat is niet het geval met de gemeenten Amsterdam en 's Gravenhage; dáár is reeds van den aanvang af, dat dit Ministerie optrad, eene neiging geweest, om zich aan de inachtneming van de regels der Gemeentewet te onttrekken, dáár is eene wijziging der Gemeentewet op uitgebreide schaal bedoeld. De mogelijkheid, dat die Gemeenten hare belastingstelsels met de regels voor plaatselijke belastingen volgens de Gemeentewet in overeenstemming brengen, is in menig openbaar blad op eene afdoende wijze betoogd. Ten gevalle van die *twee* gemeenten zou dus eigenlijk de verlenging van den tijd, bij art. 291 der Gemeentewet bepaald moeten plaats hebben. Immers wat de gemeente Leijden betreft, is reeds bij herhaling gebleken door de ingediende voorstellen, dat, zoo slechts de Gemeenteraad wil, de mogelijkheid bestaat, om ook de herziening tot stand te brengen, terwijl het uitstel, waartoe besloten is, alleen geregtvaardigd kan worden door de aanhangige wet tot afschaffing van den rijks-accijns op het gemaal.

Het voorstel van den Groningschen Gemeenteraad is ook alreeds beslist, daar de Regering geen het minste vooruitzigt gegeven heeft, waardoor men kan verwach-

ten, dat het Rijk de heffing der personele belasting ten behoeve van de gemeenten zal overdragen.

Nu blijft er niet anders over dan de beantwoording der vraag: of daar waar de herziening nog niet tot stand gekomen is, tijd genoeg over is om vóór de indiening der gemeente-begrooting voor 1856 gereed te kunnen zijn? Wij aarzelen niet te verklaren, dat, waar de eerste hand nog niet aan het werk geslagen is, de gelegenheid openblijft, om *ook zonder de herziening* de begrooting op te maken; daar de herziening ook na de indiening der begrooting en vóór hare vaststelling kan plaats hebben. Immers, de Gemeenteraden van die steden beraadslagen gewoonlijk in de tweede helft der maand October, over de vaststelling der gemeente-begrooting, en er blijft dus eene tusschenruimte van meer dan drie maanden over, om over die herziening te denken, te spreken en te besluiten. Aan de mogelijkheid om gereed te zijn valt dus niet te twijfelen; de moeijelijkheden, daaraan verbonden, zijn slechts de onvermijdelijke gevolgen van vroeger betoonden onwil en gepleegd onverklaarbaar verzuim.

Onverklaarbaar verzuim? Ja; want sinds lang bestond er noodzakelijkheid voor de gemeenten, die genoemd werden om de belastingen te verhoogen en het stelsel, dat bestond, eischte om die reden reeds herziening. De begrootingen van de gemeenten Amsterdam, 's Gravenhage en Leijden voor het loopende jaar liggen voor ons, en wij meenen daarin het bewijs te vinden, dat de begrootingen voor 1856 niet kunnen sluiten dan door buitengewone middelen. Het is onze innige overtuiging, dat wij op dit punt tegen alle bestrijding van onze meening zoodanig gewapend zijn, dat wij ons van de overwinning bijkans verzekerd houden. En inderdaad, behoort zoodanige vaste overtuiging een iegelijk te bezielen, die zich geroepen acht, om in het openbaar zijn gevoelen over staatkundige en staathuishoudkundige vragen uit te spreken; zij alleen geeft vastheid aan het advies en is het bewijs van goede trouw. Maar wij ontdekken juist bij *de Nieuwsbode* het gemis aan zulk eene overtuiging, die rust op de kennis van den waren staat van zaken. Vraagt men wat *de Nieuwsbode* wil? Het is steeds een onbestemd antwoord. *Nu* is het eene begeerte, dat er uitstel verleend worde van de verpligte herziening, eene verlenging van den daarvoor bepaalden termijn, zonder dat men eene heldere bewustheid heeft, of het algemeen belang en het belang der gemeenten zulke concessiën veroorloven; concessiën, *niet* aan reactionnaire velleïteiten, want daarin zou *de Nieuwsbode* geen het minste bezwaar vinden, maar concessiën, aan opzettelijke miskenning van het belang der gemeente en laakbare partijgeest in de veronachtzaming der voorschriften van de gemeentewet. Wat welligt *morgen* het verlangen zijn zal is nog een raadsel.

Wat de constitutionnele partij betreft, zij kan gerust zijn, dat de wijzigingen, die men in de gemeentewet op kleiner of grooter schaal mogt willen brengen, gewraakt zullen worden door de ervaring en dat de publieke geest, die door de gemeentewet is opgewekt, niet meer kan worden uitgedoofd. „C'est surtout à „l'aide des administrations municipales et provinciales „qu'on peut intéresser les hommes à la chose publique.“

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Er is heden weinig staatkundig nieuws te vermelden.

Eene depêche uit Weenen, gister ontvangen, spreekt van eene conferentie, welke in die stad zou hebben plaats gehad tusschen de vertegenwoordigers van Frankrijk en Engeland en het hoofd van het Oostenrijksch kabinet: eene conferentie ten gevolge waarvan de heer graaf Buol zich onmiddellijk bij den Keizer zou hebben begeven, maar de depêche wijst volstrekt niet aan wat het onderwerp van beraadslaging uitmaakte. Het geldt, ongetwijfeld, de Oostersche quaestie, maar wat gaf eigentijk aanleiding tot de bijeenkomst. Welke besluiten zijn er genomen. De telegraaf meldt zulks niet.

In de beide huizen van het Engelsche parlement werden de Oostersche aangelegenheden ter sprake gebragt; maar in beide vergaderingen, weigerde de regering te antwoorden op de interpellatien, welke tot haar gerigt werden om te weten wat eigentijk de verworpen voorstellen der Westersche mogenheden waren en de tegen-voorstellen van deze laatste mogendheid.

De markies van Lansdowne, in het Hoogerhuis, en lord Palmerston in het Lagerhuis, bepaalden zich bij te zeggen, dat het parlement al de gewenschte mededeelingen zal vinden in de protocollen uit Weenen, welke binnen kort zullen worden overgelegd; beiden hebben niettemin geweigerd den dag te bepalen wanneer die overlegging zal plaats hebben, zonder in nadere bijzonderheden te treden.

Te Parijs waren zoo veel tegenstrijdige geruchten in omloop, dat wij het onnoodig achten om er hier een te vermelden.

Over het algemeen waren die geruchten meer vredelievend dan die van de laatste dagen en de beurs heeft ze dan ook met eene rijzing begroet.

Men schijnt stellig te hopen op eene laatste vredelievende poging van Oostenrijk. Het spreekt van zelf, dat steeds gemeld wordt, dat indien deze poging niet gelukt, Oostenrijk alsdan aan Rusland den oorlog verklaren en onmiddellijk aan den strijd deel nemen zal.

Wij zullen afwachten waartoe Oostenrijks tusschenkomst leiden zal zal, zonder te voorspellen wat die mogendheid daarna doen zal.

Eergister werd op nieuw gemeld, dat de militaire conventie tusschen Oostenrijk en de Westersche mogendheden, waarvan zoo dikwijls sprake was, geteekend is.

Het is mogelijk, dat er met der daad iets geteekend is. Dit zou echter niet de conventie zelve zijn maar de *preliminaires* van een eventueel verdrag. Indien dit zoo is, dan zou dit aan Oostenrijk gelegenheid geven om, naar gelang van omstandigheden, eene beslissing te nemen.

Men meldt, dat er groote militaire operatien in het Oosten op handen zijn, onafhankelijk van het beleg van Sebastopol.

Maar die geruchten zijn te onzeker, om er lang bij stil te staan.

Een dergelijk los gerucht, dat wij slechts pro memorie, vermelden, is, dat de heer Drouyn de Lhuys zich gereed zou maken om op nieuw naar Weenen te vertrekken.

De *Moniteur* heeft een rapport van generaal Canrobert van den 17den, behelzende bijzonderheden aangaande de gevechten, die van den 9 tot den 14en in de rigting van het bastion du Mat en den toren van Malakoff, onder bevel van generaal Pelissier, zijn voorgevallen.

Generaal Revet kommandeert op de regterzijde en generaal Breton op de linkerzijde. Deze bijzonderheden bevestigen de reeds bekende resultaten, waarbij de troepen zooveel moed en volharding hebben betoond; in het leger heerschte de beste geest.

Uit Berlijn wordt in eene telegrafische depêche van 3 Mei gemeld: Heden middag ten 3 ure is de zitting van de Kamers door den heer von Manteuffel gesloten, met eene aanspraak, die hoofdzakelijk betrekking had tot de binnenlandsche aangelegenheden des lands.

De minister gaf te kennen, dat het militaire crediet zal gebruikt worden met zoo veel spaarzaamheid als vereenigbaar is met de mobilisatie van het leger, die gevorderd wordt, om overal de waardigheid, de onafhankelijkheid en de positie van Pruissen, als groote mogendheid te handhaven.

De Turksche regering heeft, naar men zegt, zeer gunstige berigten ontvangen van het leger in Azie.

Sedert de aankomst van den nieuwen opper-bevelhebber heeft daar alles eene zeer gunstige wending genomen; en er bestaat alle hoop, dat op het tijdstip van den strijd, de Ottomannische krachten in staat zullen zijn de Russen weêrstand te bieden zoo dezen op dit punt vijandelijkheden mogten ondernemen.

Men zou zich gaan bezig houden met de voltooijing der versterkingen van Erzeroum, teneinde die stad voor een onverwachten aanval te beveiligen.

Die voorzorg werd gebiedend gevorderd, naardien de houding van Perzie meer dan twijfelachtig was.

De laatste berigten uit Teheran verzekeren zelfs, dat Perzie zich bepaaldelijk tegen de Porte verklaard en met Rusland een alliantie-tractaat gesloten heeft.

Een nieuw voorstel strekkende tot opheffing der dotatie van het seminarie van Maynooth, werd in de zitting van het Lagerhuis van Dingsdag, door den heer Spooner aangeboden.

Na eene wisseling van denkbeelden werd op voorstel van den heer O'Brien de discussie over deze aangelegenheid verdaagd. Zij, die de opheffing ondersteunen beroepen zich voornamelijk daarop, dat men in dat seminarie leerstellingen onderwijst, welke, voor den staat gevaarlijk kunnen worden.

Uit Turin wordt gemeld, dat men jongstleden Dingsdag daar eene vrij onstuimige zitting te gemoet zag.

Het gerucht was in omloop, dat de heer de Cavour deel zou nemen aan de nieuwe ministeriële combinatie. De vrienden van den heer de Cavour bestrijden dit echter en verzekeren integendeel, dat het hoofd van het voormalig kabinet voornemens is een reisje naar Frankrijk te doen.

Men voegt hierbij, dat zijn voorbeeld waarschijnlijk gevolgd zal worden door den heer Ratazzi.

Berigten uit Genua melden, dat de inscheping der expeditionnaire troepen in de haven van die stad voortduurt. De troepen begeven zich onmiddellijk naar Balaklava en niet naar het kamp van Maslak, gelijk aanvankelijk werd gemeld.

De oplossing van het Oostenrijksch-Zwitsersch geschil heeft voor Zwitserland eene nieuwe moeijelijkheid in zijne internationnale betrekkingen doen ontstaan.

Het is thans zeker, dat de Sardinische regering verlangt dat de Piemontesche Kapucijner-monniken even als de Lombardische Kapucijner-monniken schadevergoeding erlangen, volgens den maatstaf, die bij de conventie van Milaan is aangenomen, zoodat het mogelijk is, dat Tessin nog eene belangrijke geldelijke uitkeering zal hebben te doen, waarop het niet scheen voorbereid te zijn.

Te Turin was den 29 April het gerucht verspreid, dat te Rome wanordelijkheden hebben plaats gegrepen, ten gevolge der trekking van een tombola ten behoeve der weezen, wier ouders als slagtoffers der cholera vielen. Wij hebben te dien aanzien geene regtstreeksche berigten ontvangen.

Thans is bekend geworden het cijfer der stemming in de zitting der Spaansche Cortes van 27 April uitgebragt betrekkelijk de wet op den verkoop van geestelijke en nationale goederen. Het ontwerp werd met de groote meerderheid van 168 tegen 12 stemmen aangenomen.

De bisschop van Osma wiens hevige oppositie tegen de maatregelen der regering nog niet vergeten is, in weerwil der uitnoodigingen van den minister van justitie den geest en de bewoordingen van zijn manifest tegen de wet op de desamortisatie niet willende intrekken, zoo heeft hij bevel ontvangen om Cadix te verlaten en zich naar de Canarische eilanden te begeven.

Eene depêche uit Madrid van den 30sten mei, dat de Cortes dien dag hebben goedgekeurd het ontwerp tot aanleg van een spoorweg van Seville naar Cadix.

De discussie over den derden grondslag der Grondwet werd voortgezet.

De meerderheid der commissie benoemd tot onderzoek van het wetsontwerp tot schorsing der Cortes van 15 Julij tot 15 September is dit ontwerp gunstig gezind; maar de minderheid der commissie wordt zeer ondersteund door de maarschalken Espartero en O'Donnel, die de verdaging niet willen vóór dat de grondwet in stemming gebragt is. Het is waarschijnlijk, dat de hertog der overwinning door eenige krachtige woorden ten laatste de Cortes tot zijne meening zal doen overhellen. Zoo ten minste ging het meestal bij de vorige botsingen, welke tusschen de regering en de vergadering waren ontstaan.

De schikking met generaal Pierce, president der Vereenigde Staten, betreffende de zaak van de Black Warrior is goedgekeurd.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Wij hebben gister het wetsontwerp medegedeeld, houdende bepalingen omtrent de huishouding en tucht op de koopvaardijschepen. De *Memorie van Toelichting* tot dit wetsontwerp luidt aldus:

De Regering kan niet ontveinzen, dat zij met eenige aarzeling tot de voordragt van dit wetsontwerp is overgegaan. Het is toch niet te ontkennen, dat ofschoon de verpligtingen van schippers en schepelingen tot dusverre slechts van burgerlijken aard waren, en zich alleen in eene dikwijls moeijelijk te verhalen vergoeding oplosten, onze koopvaardijvloot steeds is toegenomen en in geen opzigt bij die van andere natien achterstaat. Intusschen werd door koopvlieden, reeders en schippers van alle zijden op wettelijke bepalingen tot handhaving van tucht op de koopvaardijschepen aangedrongen. De Regering heeft het aangevoerde rijpelijk overwogen; zij heeft de verpligtingen van schepelingen en den bijzonderen toestand van den scheepsbevelhebber naauwkeurig nagegaan, en deze overwegingen hebben ook bij haar de overtuiging doen ontstaan, dat de bijzondere aard der verbindtenissen van zeelieden eene strengere bestraffing, dan eene burgerlijke vergoeding bij inbreuken daarop noodzakelijk maakte.

De Regering heeft alzoo als hoofdbeginsel aangenomen, dat de verbindtenis van schipper en scheepsvolk, hoe vrijwillig ook *a priori*, eens aangegaan, meer was dan bloote huur van dienst of werk, en tijdelijk zoodanig persoonlijk verband daarstelde, waarvan de schending met straf konde worden bedreigd.

Dit beginsel eenmaal aangenomen, volgde hieruit als van zelf, dat de aard der straffen tweeledig moest zijn: disciplinair door den bevelhebber, correctioneel en criminneel door den regter op te leggen.

Bij de disciplinaire straffen moest worden gewaakt tegen misbruik; bij de zwaardere bestraffingen tegen het voor van eenen greep in de regterlijke inrigting en in de strafwetten.

Daarenboven moesten worden ontzien de bepalingen van het Wetboek van Koophandel; in één woord, de wet diende zoo te worden gemaakt, dat zij konde werken naast en met onze instellingen en wetten.

Onderwerpende de schepelingen aan een stelsel van onder geschiktheid, dat door straffen gehandhaafd wordt, was het tevens en ten einde die straffen doeltreffend te maken en om gevolg te kunnen geven aan billijke klagten, eenige huishoudelijke bepalingen te maken, waartoe eene billijke toepassing der straffen wordt verzekerd en den schepelingen waarborgen voor eene goede behandeling worden gegeven.

De pligten der schepelingen bevestigende, mogt men hunne regten niet voorbijzien.

Deze zijn de grondslagen, waarop het tegenwoordig voorstel is ontworpen.

De artt. 1, 2 en 3 zijn als het ware de inleiding der wet. Zij bepalen, wie bevel op een koopvaardijschip mag voeren, en bedreigen straffen tegen hen, die onbevoegd het bevel over zoodanig schip opnemen.

In art. 1 is gevolgd wat bij ons algemeen is aangenomen, dat in den schipper eene tweejarige dienst als stuurman wordt gevorderd. Meer te bepalen achtte men noodeloos; de reeder moet weten aan wien hij zijn schip toevertrouwt, de schepeling met wien hij wil varen.

Het 3de art., bedreigende straffen tegen hen die onbevoegd als schippers optreden, strekt om aan de voorafgaande bepalingen en aan de disciplinaire straf, waaraan ook de schipper naar art. 27 blootstaat, klem bij te zetten; hij heeft geene meerdere toelichting noodig.

Art. 4 bevat het hoofdbeginsel der wet.

Art. 5 straft de verbreking van de door de schipper en scheepsvolk aangegane verbindtenis vóór den aanvang der reis, meer of minder, naar mate zij met of zonder misbruik van vertrouwen plaats heeft.

Bij art. 6 wordt de desertie gedurende de reis zwaarder gestraft, uit hoofde van het grooter nadeel, 't welk hieruit door kan ontstaan.

Art. 7 is een waarborg, dat uit het voorgaande door intrekking van art. 402 van het Wetboek van Koophandel worde afgeleid, en verzekert een gewenscht gevolg van deszelfs doelmatig voorschrift.

Artt. 8, 9 en 10 handelen over de disciplinaire straffen, welke door den schipper kunnen worden opgelegd.

De overtredingen, welke disciplinair kunnen worden gestraft, zijn:

a. *die van minderen aard*, als: verwijdering van boord zonder verlof, verlengde afwezigheid van boord na verlof, verzuim van dienst en alle verdere inbreuken op opgenomene verpligtingen, en verder die verkeerde handelingen, welke meer middellijk de dienst benadeelen, als: dronkenschap, vechterij, beleedigingen, stoorniswekkende onzedelijkheid; — alle strafbaar met verbeurte van 1—15 dagen gagie, en bij herhaling met verbeurte van 1—30 dagen, des raadzaam, gepaard met sluiting in de boeijen gedurende 3 dagen;

b. *die van meer zwaarwigtigen aard*, als: muiterij, gewelddadig verzet, dienstweigering, bedreiging jegens meerderen, weigering van bijstand bij muiterij en bij het arresteren van schepelingen; — strafbaar met verbeurte van gagie van 1—30 dagen en, zoo noodig, disciplinaire sluiting, zelfs verhoogd door kromsluiting in de boeijen gedurende den dag.

Korting van gagie is de straf die in den regel zal moeten worden opgelegd. Doch zal die straf eenigen invloed hebben, zal de schepeling eenig gewigt daaraan hechten, dan moet hem vooraf meerdere zekerheid worden gegeven dan hij tot nog toe heeft, dat hij in persoon de gagie ontvangen zal en dat deze niet door vroeger gemaakte schulden en daaruit voortspruitende vorderingen van schuldeischers geheel of gedeeltelijk vermelte. Het is genoegzaam bekend, welke misbruiken in dit optigt tot nog toe plaats hebben. Blijft dit zoo, dan zal de matroos zich om geldelijke straf weinig of niet bekommeren, daar hij veeltijds na volbragte reize, uithoofde van vroegere schuld, toch niets meer te vorderen heeft. Daarom stelt de Regering bij art. 23 voor, om de gagie van alle schepelingen *onvervreemdbaar* en voor geen beslag vatbaar te stellen, behoudens de daar bepaalde restricties. Aan dit artikel wordt groote waarde gehecht: het heeft niet alleen het reeds aangeduide voordeel, dat de matroos geldelijke straf zal vreezen, maar hij zal op deze wijze, naar de overtuiging der Regering, meer ordelijk worden gemaakt, waardoor wederom ten gunstigste op zijn persoon en zijn huisgezin, zoo hij het heeft, zal worden gewerkt; terwijl eindelijk de kwade praktijken van sommige leveranciers, waarmede de matroos aan wal te doen heeft, worden tegengegaan.

Het is niet noodig geoordeeld om bij dit ontwerp bepaaldelijk aan te wijzen welke de bestemming zal zijn der gelden, voortspruitende uit de toepassing der disciplinaire straf van geldboete. Eene vaste bestemming aan deze gelden te geven ten bate van eenig fonds, zoo als dit in andere landen wel plaats heeft, kwam aan de Regering minder doelmatig voor, vermits niet alle schepen in zoodanig fonds hetzelfde belang kunnen hebben. Zij oordeelde het daarom beter om te volgen hetgeen nu reeds gemakkelijk plaats heeft, en in art. 11 de bestemming dier gelden aan het goedvinden der contracterende partijen over te laten; de monsterrol zal alzoo die bestemming aanwijzen.

Sommige overtredingen, in art. 10 vermeld, kunnen van dien aard zijn, dat het niet bij de disciplinaire straf moet blijven, maar daaromtrent een onderzoek na afloop der reize voor den gewonen regter dient plaats te hebben. Hierin heeft voorzien art. 12, 't welk de bepalingen van artt. 209 tot 218 van het Strafwetboek toepasselijk heeft verklaard op de rebellie van mindere schepelingen tegen hunne meerderen.

Velen wenschten dat tegen verschillende vergrijpen van schepelingen de straf bedreigd wierd, om op 's Rijks oorlogsschepen tegen verminderde gagie te dienen. Zij meenden dat dit dikwijls eene doelmatige straf zoude zijn en dat zij de wenschelijke strekking heeft om loszinnige, maar niet ongeschikte zeelieden voor de zeevaart te behouden.

De Regering heeft zwarigheid gemaakt om aan dezen wensch gehoor te geven; zij meent dat de dienst op 's Rijks schepen geene straf moet zijn; dat daardoor de werving van matrozen voor 's Rijks dienst nog moeijelijker zoude worden en men door de toevoeging van een slecht personeel het goede zoude kunnen bederven.

Artt. 13 vestigt de discretionaire magt van den schipper omtrent al hetgeen betrekking heeft tot het beheer van het schip; de zorg voor de lading en de bevordering der reize, en neemt als wettige veronderstelling, tot het bewijs van het tegendeel, aan, dat hij tot gemeen behoud en uit geoorloofde zelfverdediging heeft gehandeld.

De uitgebreidheid der lastgeving en van het vertrouwen den schipper gegeven, en de groote verantwoordelijkheid, welke op hem rust, maken het noodzakelijk hem te vrijwaren tegen onredelijke bedilzucht. Het gemeen behoud is zijne eerste wet; hij moet die door alle middelen ter zijner beschikking kunnen handhaven.

De artt. 14, 15, 16 17, 18, 19, 20 en 21 bevatten eene reeks van bepalingen, om, zooveel de aard der zaak toelaat, te waken tegen het misbruik, dat de schippers van het hun verleend gezag zouden kunnen maken.

Art. 14 voert een strafregister in en bepaalt er de inrigting van.

Art. 15 gelast de inschrijving op hetzelve van alle opgelegde, dat is der disiplinaire straffen, en bepaalt tevens hoe die inschrijving wordt bevestigd.

Het is hier de plaats op te merken, dat men het noodig heeft gekeurd een aanmerkelijk onderscheid te moeten maken tusschen de straf van verbeurde gagie en die van sluiting in de boeijen.

Sommigen wilden dat na afloop der reize de uitgesprokene straffen alle als het ware moesten worden herzien, het geheel strafregter aan het oordeel van deskundigen moest worden onderworpen. In dit denkbeeld heeft de Regering niet kunnen deelen. Zij acht het heilzaam, dat de spanning, welke soms aan boord heerscht, aan wal worde vergeten, en men, gewone misdrijven uitgezonderd, kan berusten in hetgeen voorbij is. Zij heeft tot regel genomen: geen onderzoek zonder klagte.

De Regering heeft alzoo aangenomen, dat de schepeling *kan* vragen bij de afbetaling herziening en wijziging van de opgelegde korting, omdat eigenlijk bij de afbetaling hier pas gevolg aan wordt gegeven; dat hij na sluiting in de boeijen *kan* klagen over misbruik van gezag, maar dat noch naar het een noch naar het andere buiten zijnen wil onderzoek plaats hebbe.

De gevolgen zijn echter uit den aard der zaak verschillend. Op de korting kan worden teruggekomen, dit is geregeld in art. 18; op de sluiting in de boeijen niet.

De korting, zoo er niet in wordt berust, wordt door den kantonregter of buiten 's lands door den consul geregeld, of zoo dit laatste niet mogelijk was, kan zulks later nog hier te lande door den kantonregter geschieden. Indien men bedenkt, dat thans de zaak inderdaad geheel aan den schipper is overgelaten, kan deze regeling, waarbij alle omslag moet worden vermeden, als voldoende worden beschouwd.

Het misbruik van alle opsluiting, ook die als maatregel van zekerheid, is mogelijk.

Verschillend zijn echter de waarborgen hier tegen. De laatste zal altijd ter kennis der regterlijke magt moeten worden gebragt; daarvoor is in art. 16, 20 en 21 gewaakt.

Over de sluiting in de boeijen als straf kan de schepeling zich beklagen; bestaat het misbruik, er kan grond tot toepassing van straf wegens arbitraire gevangenneming zijn de beleedigde kan vergoeding eischen en er kan eindelijk nog grond zijn om, naar art. 27, eene disciplinaire straf tegen den schipper te proveceren (art. 19.).

Dit alles hangt van de omstandigheden af.

De Regering heeft echter gemeend eenige regelen of veronderstellingen te moeten aannemen; deze zijn: dat de straf van korting van gagie, niet op het strafregister vermeld, wordt geacht ten onregte te zijn opgelegd; dat de vermelding der straf van sluiting in de boeijen op dat register haar, tot bewijs van het tegendeel, regtvaardigt; en dat de niet-vermelding van die straf op het register een vermoeden van misbruik oplevert (artt. 17 en 19).

Na dus doende het gezag des schippers te hebben bevestigd en, zoover de aard der zaak toelaat, tegen misbruik te hebben gewaakt zonder dat gezag te verlammen, houdt het ontwerp in artt. 22, 23, 24, 25 en 26 voorschriften in omtrent de regten van het scheepsvolk.

Zij handelen over de gagie, de voeding, ruimte tot ligging en verblijf, en eene betamelijke behandeling.

Wat in art. 23 omtrent de gagie is bepaald, dat zij onvatbaar voor beslag is en niet kan worden afgestaan dan ten behoeve der ouders, huisvrouwen en kinderen voor de helft, en ten behoeve van andere bloedverwanten tot in den vierden grard voor een derde, is boven reeds toegelicht.

Deze bepaling houdt verband met en verzekert de toepassing der kortingen als boete, en der vergoeding, welke de schipper kan schuldig zijn.

Wordt het eene strafbare daad, indien de schepeling aan zijne verpligting niet voldoet, dan behoort ook wederkeerig het willekeurig onthouden van een deel der bedongene voeding strafbaar te zijn: is de onthouding noodzakelijk, er is voordeel bij den schipper, nadeel bij het scheepsvolk, — de evenredigheid moet door vergoeding worden hersteld: in het een en ander voorziet art. 24.

Art. 347 van het Wetboek van Koophandel geeft genoegzame gelegenheid om zich bij de uitrusting hier te lande te verzekeren, dat het schip van al het noodige is voorzien, maar op reis en buiten 's lands kunnen de omstandigheden veranderen, de reis kad buiten berekening duren, de voedingsmiddelen kunnen bederven, meer volk kan worden aangenomen; in al die gevallen moeten de schepelingen een middel hebben om te doen voorzien in voeding en ruimte, waarop zij aanspraak hebben.

De artt. 25 en 26 hebben hierin voorzien.

De Regering gelooft, dat de onderscheidene bepalingen, tot nu toe toegelicht, nuttig op onze koopvaardijvloot kunnen werken, immers dat zij voorzigtig genoeg zijn ontworpen om er eene proef van te kunnen nemen.

Er bleven nu echter nog twee gewigtige vragen ter beantwoording over: de eerste betreft den schipper, de andere, op welke schepen de wet toepasselijk zal zijn.

Men vroeg zich af, of ook het gedrag des schippers niet aan een disciplinaar toezigt moest worden onderworpen.

De Regering heeft gemeend hier iets maar niet te veel te moeten doen. Zij heeft de mogelijkheid erkend, dat een schipper het scheepsvolk kan mishandelen, zich ten opzigte van passagiers, van schip en lading kan misdragen, zonder dat daaruit criminele vervolgingen of zelfs met goed gevolg burgerlijke regtsvorderingen kunnen voortspruiten; en zij heeft alzoo gemeend de mogelijkheid te moeten openlaten, om zoodanige schipper, op de klagten der belanghebbenden, disciplinair te doen straffen. Deze zaak had moeijelijkheid in. Er diende te zijn eene vaste commissie, een raad van discipline, die niet als regters, maar met zeemanschap zoude oordeelen. Elke aanklagt moest daarbij geen punt van onderzoek voor dien raad uitmaken, tastbaar ongegronde klagten moesten ter zijde worden gelegd. De straf moest daarbij niet tot de gewone behooren, het moest slechts eene straf van tucht zijn. Deze overwegingen hebben geleid tot eene inzending van alle klagten aan den Minister van Marine, die daarop den Advocaat-Fiscaal hoort en, met hem instemmende, dezelve kan op zijde leggen. Reeds bij geschil van gevoelen wordt de raad van discipline van de zaak gesaisisseerd. Deze raad bestaat uit twee zee-officieren en drie koopvaardijschippers. De Koning roept dezen in het leven. De straf, die hij kan uitspreken, bepaalt zich tot eene tweejarige schorsing als schipper. Dit alles is opgenomen in art. 27.

De Regering gelooft, dat zoodanige instelling haar nut kan hebben en in verband met het discretionaire gezag, den schipper gegeven, niet wel kan worden gemist; zij vleit zich, dat het werk van dezen raad van discipline onbeduidend zijn zal.

Eindelijk lost het slot-artikel van het ontwerp de vraag op over de toepasselijkheid der wet. De Regering heeft gemeend, dat die vraag met onderscheiding moest worden beantwoord; zij heeft gemeend, dat vele bepalingen dezer wet op alle koopvaardijschepen pasten, andere niet op schepen beneden de 100 lasten konden worden toegepast. Op deze laatste schepen meende men dat moeijelijk een strafregister konde worde gehouden; dat de kleine bemanning de sluiting in de boeijen als straf moest doen wegvallen, en alzoo de bepalingen hiertoe betrekkelijk voor de koopvaardijschepen beneden de 100 lasten nu eens gewijzigd, nu eens in het geheel niet toepasselijk moesten worden verklaard. De slotsom hiervan is, dat de wet in haar geheel, met uitzondering van art. 21 op schepen van 100 lasten en daarboven zal werken; dat voor alle schepen de voorschriften gelden omtrent de discretionaire magt der schippers, de desertie, de aangifte van misdrijven, de regten der schepelingen de disciplinaire verantwoordelijkheid des schippers en zijne geschiktheid. Het slot-artikel wijst duidelijk aan wat ten aanzien van schepen beneden de 100 lasten wegvalt.

Gravenhage, 4 Mei.

Z. M. heeft aan jhr. mr. D. Rutgers van Rozenburg, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als hoogheemraad van de Wetergraafsmeer en van heemraad van den Amstel en Nieuwer Amstel, provincie Noordholland.

De Haagsche Correspondent van de *Arnhemsche Courant* deelt als nieuws mede, dat de heer A. Ruijssenaers, exdirecteur van de Internationale telegraaf-compagnie, concessie gevraagd en bekomen heeft, om een onderzeeschen telegraaf tusschen Londen en Hanover aan te leggen.

Reeds in November 1854 werd die concessie bij koninklijke acte verleend; het berigt daarvan werd door ons *het eerst* gegeven en vervolgens door de dagbladen overgenomen.

Wij zien er geen nut in, om zoo oud nieuws, weder als kers-versch in omloop te brengen.

Volgens den Haagschen Correspondent van de *Indépendance Belge* zou de Minister van Marine, bij de hervatting der werkzaamheden van de Tweede Kamer, eene begrooting aanbieden ten bedrage van *f* 7.500,000, zijnde alzoo *f* 1,845,000 hooger dan de begrooting van het vorig jaar.

Het schoone werk van Dr. W. R. van Hoëvell: «Slaven en Vrijen onder de Nederlandsche Wet», had maar een gebrek. Het was te duur. Ondanks de begeerte van honderden om een werk te lezen, dat op het zeerst groeiend werd en dien algemeenen lof allesins verdiende, was de prijs van *f* 6.50 wat hoog. Maar dit belette niet, dat binnen weinige weken de eerste druk was uitverkocht; een debiet in ons land, bijna zonder voorbeeld. Een tweede druk was dus noodzakelijk geworden om aan de vele aanvragen te kunnen voldoen, en de uitgevers; de heeren Joh. Noman en Zn., te Zalt-Bommel zijn op het goede denkbeeld gekomen om die tweede uitgave goedkooper te maken en op slechts *f* 2,60 te stellen.

* H. M. de Koningin en HH. KK. HH. de Prinsessen Hendrik en Frederik der Nederlanden hebben zeer fraaije geschenken gezonden voor eene te houden loterij van handwerken, enz., welke door eene vereeniging van dames in het district Maas en Waal, onder voorzitting der hoogwelgeb. vrouwe A. Gravin van Rechteren, te Appeltern, is daargesteld ten behoeve der slagtoffers van de jongste overstroomingen.

Z. M. de Koning en Z. K. H. Prins Frederik hebben de pogingen mede krachtdadig willen bevorderen door een aanzienlijk getal loten te nemen.

* De heer Sick, Minister-resident van Z. M. den Koning van Denemarken bij het Nederl. Hof, is voor een onbepaalden tijd uit deze residentie naar Kopenhagen vertrokken. De baron de Bille Brahé, attaché, neemt gedurende die afwezigheid tijdelijk de werkzaamheden van het gezantschap waar.

* Naar men vernemt is de beroemde zangeres Mev. Jenny Lind met haren echtgenoot en gevolg gisteren uit deze residentie naar Dusseldorff vertrokken.

* Aanstaanden Donderdag, den 10 dezer, zal alhier voor het Prov. Geregtshof teregt staan Jan Dufour, geboren en laatst woonachtig te Rotterdam, wiens arrestatie eenige jaren geleden met zooveel moeite gepaard ging, dat hij daardoor eenige beruchtheid verkreeg. Dufour werd beschuldigd van zich in het laatst van het verleden jaar met een tweeden persoon, den toegang te hebben verschaft in de woning van den horologiemaker Felix, te Rotterdam, en zulks, na daartoe een der sloten van de dubbele voordeur te hebben geopend, met een valschen sleutel, en het andere slot van een der deuren verbroken te hebben; voorts na binnenshuis met geweld onderscheidene binnendeuren, eene toonbank, lade en verscheidene meubelstukken te hebben geopend; daaruit te hebben ontvreemd een

groot aantal zilveren voorwerpen, enz. De beschuldigde is dezelfde, die reeds bij arrest van 15 Julij 1840, bij hetzelfde Hof gewezen, tot 10 jaren correctionele gevangenis werd veroordeeld, ter zake van eenvoudigen diefstal; alsmede door het voormalig Hof van assises in Noordbrabant, van 16 Sept. 1836, ter zake van valschheid in authentiek en openbaar geschrift, tot geeseling, brandmerk en 5jarig confinement.

De heer advocaat-generaal, mr. J. W. Gefken, zal het Openbaar Ministerie in deze strafzaak waarnemen, terwijl de heer advocaat Jhr. mr. W. C. K. Evertsen de Jonge den beschuldigde als raadsman is toegevoegd.

Gedurende de aanstaande kermis zullen alhier voorstellingen worden gegeven in drie *Cirques*, die van den heer *François Loissel*, van *Blanus en Co.* en van *Priess;* in twee *Salons de Variétés*, die der heeren *Boas en Judels* en die van den heer *J. van Lier;* in de spellen van Pantomimisten en koordendansers, door de familie *Lehman;* van Acrobaten en Pantomimen, van *Kas;* in dat der Gymnastiek, van *Crassé;* terwijl voorts nog te bezigtigen zullen zijn het Wassenbeeldenspel van *Tiets*, het Panorama van *Zavy* en eenige kleinere spellen.

De Gedeputeerde Staten der verschillende provincien zijn, naar wij thans nader vernemen, dezer dagen door de Regering gehoord geworden over de *wijze*, waarop de nieuwe indeeling des rijks in kiesdistricten het meest geschikt zoude kunnen plaats hebben. Als leiddraad voor dat onderzoek zijn aan het departement van Binnenlandsche Zaken twee staten opgemaakt geworden bij den eenen waarvan de indeeling volgens het tegenwoordig stelsel van *groote* kiesdistricten, in den regel van 90.000 zielen, is behouden, terwijl bij den anderen de indeeling is gemaakt volgens het stelsel van kleine districten, in den regel van 45,000 zielen; de regering wenscht voor zich geene splitsing van gemeenten te doen plaats vinden, *maar iedere gemeente van meer dan 45,000 zielen met andere gemeenten te doen vereenigen, om het ontbrekende ter verkiezing van twee of meer leden der Tweede Kamer aan te vullen.* Uit verscheidene, zoo niet uit de meeste provincien moet voor het stelsel van kleine districten zijn geadviseerd geworden.

Bij de vermeerdering van het getal leden der Kamer met drie, waarvan wij vroeger bereids melding maakten, zullen er, overigens, op de geheele bevolking des rijks slechts 132 zielen overblijven. (*H. bl.*)

Door de Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant is eene voorloopige lijst vastgesteld van 134 hoogst aangeslagenen in 's Rijks belastingen in die Provincie, die tot leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal verkiesbaar zijn, en blijkt daaruit o. a., dat de hoogste aanslag is die van den heer H. P. van den Dries, n. l. *f* 1818.81, voorts komen de heeren A. J. Ingenhoutz met *f* 1717.86, J. H. Mabie met *f* 1494.38; H. W. Bosch met *f* 1324.80; Mr. L. D. Storm met *f* 1241.26; B. Verhey van den Bogaard met *f* 1233.60½ enz.

Volgens een berigt van Zr. Ms. Minister-resident in Baden, heeft de Groot-Hertogelijke regering eene wijziging en vermindering daargesteld van het tarief voor den vervoer van doorvoer-goederen langs den dubbelen spoorweg, die thans tot Bazel over het verengde spoor-beginsel voltooid is.

Deze vermindering treedt met 1 Mei in werking.

In het supplement der *London Gazette* van 27 April wordt aangetroffen de navolgende bekendmaking.

«Bij deze wordt kennis gegeven dat H. Mr. regering een berigt heeft ontvangen van kapitein Watson R. N., bevelhebber van een eskader van Hr. Ms. scheepsmagt in de Oostzee, gedagteekend: Hr. Ms. schip *Impérieuse*, 18 April 1855, houdende dat, te rekenen van 17 April 1855, in naam van H. M. en van Hoogstdeszelfs bondgenoot, Z. M. Napoleon III, Keizer der Franschen, de Russische haven van Libau, op de kust van Koerland, in eenen staat van strenge blokkade gesteld is, door eene genoegzame magt van Hr. Ms. schepen en vaartuigen; alsmede dat, te rekenen van 19 April 1855, alle Russische havens, reeden, ligplaatsen en inhammen, tusschen 55°54 Noorderbreedte, 21°5 Oosterlengte, en den vuurtoren van Filsand op 58°25 Noorderbreedte, 21°50 Oosterlengte (begrepen daaronder begrepen de havens van Sackenhaun, Windau, en de ingang van de golf van Riga), ingelijks onder strenge blokkade gesteld zijn, door eene genoegzame scheepsmagt; en wordt voorts bij deze kennis gegeven, dat alle maatregelen door het volkenregt en de respective verdragen tusschen Hare Majesteit en Hoogstderzelver bondgenooten met verschillende onzijdige mogendheden gesloten, geoorloofd, zullen worden aangewend en uitgevoerd met oogmerk tot elk schip dat de gezegde blokkade mogt trachten te schenden.

Gisteren is te Schiedam van de scheepstimmerwerf de *Nijverheid* aldaar, door de scheepsbouwmeesters C. Gips en Zonen te water gelaten het barkschip *Laurentius en Emilia*, groot 354 lasten, gebouwd voor rekening eener reederij, onder directie van de heeren de Groot, Roelants en Co. en zullende gevoerd worden door kapt. A. Knappert Jr.

Te Amsterdam is eergister eene gruwelijke beschuldiging bij de justitie ingeleverd, tegen zekere Mevrouw van *B.*, en wij twijfelen niet of die klagte zal een schandelijk proces ten gevolge hebben. Volgens de aanklagte, vervoegde zich voor een jaar een behoeftig meisje aan de deur dier dame, die het kind aansprak en voorstelde om bij haar in te komen. Het kind nam dit aanbod met blijdschap aan, terwijl Mevrouw van *B.* haar deed verstaan, dat ze nu alle betrekking met hare ouders moest afbreken en zelf haar verblijf voor deze geheim houden. Het veertienjarige kind stemde in alles toe. Doch naauwelijks was zij eenigen tijd bij Mevr. van *B.* in huis, of deze begon het arme kind te mishandelen, en ontzag zich niet om het bijna dagelijks met een roede op het bloote ligchaam jammerlijk te tuchtigen, een roede, die zij het kind zelf had doen snijden uit den tuin van hare woning. Laatstleden Woensdag had weder zoo'n strafoefening plaats, waarna het kind het huis ontvlugtte. De geneeskundige, die hare wonden eenige oogenblikken later onderzocht, vond haar geheele ligchaam met striemen en de duidelijkste sporen eener onmenschelijke mishandeling bedekt. — Maar dit alles was niet genoeg; nog verhaalt het ongelukkige kind tooneelen uit de woning, waar zij werd opgenomen, bij wier mededeeling de haren ten berge rijzen en die de kieschheid ons verbiedt hier mede te deelen, doch waarvan, bij de behandeling dezer zaak in regte, zeker sprake wezen zal. Wij komen later op een en ander terug. (*U. C.*)

Met den 1sten dezer is de spoorweg van den Moerdijk naar Antwerpen, alsmede de zijtak van Roosendaal naar Breda, over de geheele lengte der baan geopend, nadat den vorigen dag het afgewerkte gedeelte tusschen Zevenbergen en den Moerdijk, en tusschen Etten en Breda, door den hoofd-inspecteur van den Waterstaat, den heer van der Kun, ter exploitatie waren goedgekeurd.

Het traject tusschen Rotterdam en Antwerpen zal alsnu in minder dan vier uren worden afgelegd.

Een 50tal landverhuizers zullen nog in deze week het eiland Zuid-Beveland verlaten en naar Noord-Amerika vertrekken. Onder dezen bevinden zich zeer talrijke huisgezinnen en goed bemiddelden.

Uit Vlissingen wordt ons van den 2 Mei gemeld: De Zweedsche oorlogsstoomkorvet *Oradd*, kapt. G. In de Beton gisteren avond, van Karlskrona komende, alhier aangekomen, is naar Antwerpen opgevaren. Na dien tijd is ter reede gekomen de Fransche oorlogsstoomboot *la Corse* van Calais, die op dit oogenblik (7 uur des avonds) weder naar zee vertrekt.

— Z. M. schoonerbrik Macassar is heden uit 's rijks dok naar de reede gehaald, en zal waarschijnlijk de Hollandsche haringvloot moeten begeleiden.

— Tot afscheid aan den kolonel van het 4e reg. inf. werd hem gisteren avond door de muzijkanten der stedelijke schutterij eene serenade gebragt, welke mede tot verwelkoming van den kolonel van het 3e reg. diende. (*U. Ct.*)

Berigten uit de Kaap van den 13 Febr. melden, dat men, en op het einde van het voorleden en in het begin van dit jaar ernstig bedreigd werd met eene uitbarsting onder de Kafferstammen; de waakzaamheid van het Gouvernement en de strenge maatregelen, welke dadelijk genomen werden, hebben voor 't oogenblik de roofzuchtige grensbewoners in toom gehouden: het gevaar voor een kafferoorlog is dus weder geweken. Men mag echter niet verwachten lang van eenigen inval bevrijd te zullen blijven, vooral ten gevolge der gebrekkige grenswetten. Het instandhouden eener talrijke krijgsmagt boezemt den kaffers op den duur alleen ontzag in. — Voor eenige dagen was op de kust een verdacht vaartuig gezien; er was zonder vrucht jagt op gemaakt.

Leijden, 3 Mei. Heden promoveerde alhier tot doctor in de medicijnen de heer A. Sasse, van de Rijp, na openbare verdediging eener *Diss. Med. Inaug. de Epulide Osteosarcomatode;* benevens de heer W. F. Kervel, van 's Gravenhage, med. doctor, in de verloskunde.

Hoorn, 3 Mei. In het dorpje Oudendijk (een uur van hier) had deze week een treurig ongeval plaats. Een meisje van nagenoeg 12 jaren begaf zich na den maaltijd naar een sloot achter het huis harer ouders, om eenig goed af te spoelen en te reinigen; hiermede bezig zijnde schijnt zij duizelig geworden te zijn en viel voorover in den modderigen sloot. Haar te lang uitblijven, deed den vader naar die plaats spoeden, doch helaas! De vader haalde haar uit den sloot, maar alle aangewende pogingen, om het ongelukkige meisje in het leven terug te roepen, waren tevergeefs; zij was in den modder gestikt.

Deventer, 2 Mei. In aller mond is hier thans het testament van wijlen mejufvrouw van Calcar, jl. Maandag alhier overleden, waarbij, naar men uit goede bronnen verneemt, wordt gelegateerd aan de Doopsgezinde gemeente *f* 40.000, aan de andere gezindten naarmate van sterkte *f* 16,000, *f* 15,000 enz., ~~bovendien aan de Israëlieten een~~ bijzonder fonds ter opleiding van jongelingen tot een ander beroep dan dat van vleeschhouwer. Ook is naar men zegt bepaald, dat de bij nering doenden uitstaande kapitalen niet binnen tien jaren mogen worden opgezegd. Bevreemding wekt een en ander niet, bij hen die de overledene in eenvoudige burgerlijke leefwijze en in hare hulpvaardige inschikkelijkheid met schuldenaren gekend hebben.

Groningen, 1 Mei. Bij den heer Commissaris des Koniegs is eergisteren nog ontvangen eene som van *f* 144.25, van de heeren studenten der hoogeschool alhier, ten behoeve der noodlijdenden door den watersnood.

— Ll. Maandag aanvaardde de heer C. Middelhoven zijne betrekking als hoofd-onderwijzer aan de bijzondere school 1ste klasse aan de Ossenmarkt alhier. De eenvoudige plegtigheid, welke behalve door het bestuur en vele ouders en vele andere belangstellende inteekenaren, ook door den school-opziener in het eerste district, Jhr. Mr. H. J. Trip, (welke met de leden der plaatselijke school-commissie daartoe uitgenoodigd was) werd bijgewoond, werd door den voorzitter van het bestuur, den hoogleeraar Valeto[illegible] een gebed geopend. Na het zingen van Ps. 103 : 1, [illegible] de voorzitter eene korte rede over den aard en h[illegible] der christelijke school, aan het einde waarvan hij [illegible] nieuwen hoofd-onderwijzer, de hulp-onderwijzers en [illegible] kelingen, de ouders, de kinderen, die ten getale va[illegible] aanwezig waren, en den heer schoolopziener aans[illegible] Na het zingen van Ps. 134: 3, nam de heer Mi[illegible] hoven het woord en betuigde zijne volle instemming [illegible] de beginselen door het bestuur aan den dag gelegd [illegible] vervolgens ook de overige aanwezigen te hebben aanges[illegible] ken, wendde hij zich tot de kinderen en maakte hen me[illegible] doel zijner komst bekend. Na het zingen van Ps. 11[illegible] eindigde de hoofdonderwijzer met gebed, en terwij[illegible] overige aanwezigen de school verlieten, werden de ki[illegible] ren met eene kleine versnapering onthaald.

— Bij arrest van het provincial geregtshof te Gro[illegible] gen, van eergisteren, is vernietigd een vonnis der arro[illegible] regtbank te Winschoten, van den 7den Maart 1855 [illegible] waarbij J. C. H., med. doctor te Stads Kanaal, [illegible] vrijgesproken van de hem ten laste gelegde *lasterl[illegible] aanbrenging bij geschrifte* tegen den ontvanger der [illegible] stratie te Zuidbroek, en is door het hof, op nieuw [illegible] doende in hooger beroep, genoemde H. veroordeeld [illegible] gevangenzetting voor den tijd van *eene* maand, — b[illegible] van *honderd* gulden, en tot ontzetting der regten ver[illegible] in art. 8 der Wet van den 29sten Junij 1854 (*Staats[illegible]* no. 102), voor den tijd van *vijf* jaren, alsmede [illegible] kosten. (*G. Ct.*)

Advertentien.

Een deftig burgerman, ingezeten van Amsterda[illegible] heeft met naam en adres in het VERKOOPH[illegible] het volgende attest afgegeven, «om de waarheid [illegible] helpen verspreiden en zijn evenmensch nuttig te zi[illegible]

«Mijne vrouw was al sedert lang zwak en su[illegible] lend, de zwakte nam echter na hare bevalling [illegible] zeer toe, dat wij er bang bij werden en zij haar k[illegible] niet meer zongen kon. Zij gebruikte daarop de [illegible] VALENTA met het beste gevolg; reeds in den [illegible] ginne gevoelde zij eene weldadige uitwerking en s[illegible] dig zagen wij hoe zij opgeruimder en sterker werd[illegible] is nu gezonder en krachtiger als ze sedert jaren [illegible] weest is en heeft volop voor haren zuigeling.

DU BARRY'S REVALENTA, een krachtherstel[illegible] meel, bevordert de digestie en werkt zoo voordeelig [illegible] de spijsverteeringsorganen, dat alle ziekten die [illegible] eene bedorven, verkoude, verzwakte maag voortko[illegible] (wij hebben hooren beweren dat van de honderd z[illegible] ten meer dan negentig daaruit ontstaan) zeer spo[illegible] door haar genezen worden.

Zij wordt in het VERKOOPHUIS en de beke[illegible] Depots verkocht in blikken bussen voor 87½ cent., [illegible] *f* 3½, *f* 8, *f* 16 (834.)

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 4 Mei 1855.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**	Pct.	
Ned. W. Schuld.	2½	61 15/16 2 1/16 2			
Dito Certificat.	3	74 1/16	*Hope* 1798/1816	5	101 7/8
Dito Dito.	4	90 7/8 91	Dito 1828/1829	5	101 7/8
O. I. Leening	4		Cert. 1831/1838	5	83
Amort. Syndic.	3½		Dito Dito	4½	87 1/8
Hand.-Maats.	4½		Dito *Hope*	4	76 3/8
Belgie.			Dito *Stieglitz*	4	76
Certificaten	2½		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rotschild*	2½	-	Dito 1854	5	81 1/8
Frankrijk.			Inschr. Assig.	6	
Obligatien	3		Certific. dito.	6	59 3/8
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1	18 1/16	Obligatiën	4	69 1/8
Dito Buitenl.	3		**Oostenrijk.**		
D° Binnenl.°/m.	3	81 1/4 5/16 5/16			
Bew. Sp. Com.		4 3/16 1/4 1/4	Metaliek	5	60 1/8
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	72 1/8
Portugal.			Dito Nation.	5	68 3/8
Londen nieuwe.	3	37 7/8	Dito 1847	2½	81 1/8
Dito uitgest.	4		Dito 1851/1852	2½	81 1/8

Braz. bij Roths. p. s. 500. 5 pct. 98¼; Mexic., [illegible] 3 pct. 19¾, ⅞; dito Onb. 19¾, ⅞; Gren., te Lond[illegible] 14 13/16.

Over het geheel was onze fondsenmarkt heden vrij [illegible] en in Holl. 2½ pCt. Oostenrijksche en Spaansche [illegible] weinig gestemd.

LONDEN, Donderdag 3 Mei. Consols op t. 88¾ [illegible] N. Mexic. 3 pct. 20¾, 21; Sardinie 85; Spanje 1 p[illegible] 18⅛; dito Certific. 4⅛, ⅜; Turksche leening 73¾.

Er zijn 50,000 doll. voor het Mexikaansche [illegible] aangekomen. Het fonds sluit vast.

PARIJS, Donderdag 3 Mei. Fr. 4½ pct. 93.25; [illegible] pct. 69.00; Sp. binn. 3 pct. 31½; dito 1 pct. 18.[illegible]

WEENEN, Donderdag 3 Mei. N. Metall. 79⅛; Na[illegible] 84⅛; Bankactien 970; Lombarden 100; Loten 185[illegible] Zilver 27½; Wissel op Londen 12.29; dito op Par[illegible]

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Graven[illegible]